

Berntsen: Jeg vil for mit Bedkommende erklære, at jeg i Et og Alt henholder mig til min ærede Sidemand (B. Holm). Enten det ærede Thing stemmer for eller imod Sammentoblingen, stemmer jeg for selve Lovens Vedtagelse, fordi jeg anerkjender, at den er en god og forsvarelig Lov, og jeg vil ved denne min Afstemning have tilkjendegivet, at det ikke er en tom Talemaade, naar jeg har været med og ydet min Medvirkning til Lovens Tilblivelse, men at jeg har gjort det, fordi det er i Overensstemmelse med Venskes gamle Standpunkt og med min egen Opfattelse af Sagens Betydning, at jeg ønsker at faae en saadan Søværnslov fremmet som den, jeg har været med at indstille. Jeg anmoder ærede Meningsfæller om at følge mig og min ærede Meningsfælle i Udvalget (B. Holm) ved denne Afstemning.

Ordføreren (Thomsen): Den ærede Marineminister har jo gjennengaaet de Ændringsforslag, der ere stillede af ham, og ligesom jeg antager, at det ærede Thing vil følge Udvalget med Hensyn til alle de Forslag, der kun indeholde rent formelle Ændringer, saaledes antager jeg ogsaa, at Thinget vil følge de Forslag, der ere fremsatte af den ærede Marineminister angaaende Realitetsændringer, og som ere tiltraadte af Udvalget. Med Hensyn til Udvalgets Forslag tør jeg maaſte overfor den ærede Marineminister give den Oplysning, at det ikke er Hensigten med Ændringsforslaget Nr. 11 til § 12 paa nogen Maade at binde Administrationen. Det er ikke Hensigten dermed at hindre, at Marinebestyrelsen maa kunne være istand til at anvende en af Flaadens eventuelle Kontreadmiraler som Chef paa Orlogsværftet; men det har kun været Udvalgets Hensigt, at Bestemmelsen i Lovforslaget skulde være formuleret paa en saadan Maade, at der kunde være givet Administrationen fuldstændig fri Skaand til at handle efter Omstændighederne og efter Konduite. Med Hensyn til de ærede Medlemmer af Udvalget, der have talt som Ordførere for to andre Mindretal, kan jeg ikke andet end gjøre den enkelte Bemærkning, at naar de gjensidig have diskuteret hinandens Standpunkter, have de undertiden brugt Udtryk, som kunde give det Udseende af, at nogle af de Ytringer, der fremsættes, tillige kunde være rettede mod det

Mindretal, hvortil jeg hører. Jeg forudsætter, at det har ikke været Hensigten, og skal derfor indskrænke mig til den Reservation, at, naar det ærede Medlem for Beile Amts 2den Balgkreds (Berg) har talt om, at „man“ er gaaet videre end Ministeren, og at „man“ ikke kunde gaa vidt nok i sin Kjærlighed til Flaaden, kan han ikke have sigtet til os, ligesaa lidt som det ærede Medlem fra Beire (Holstein-Ledreborg) kan have sigtet til os med sin Udtalelse om, at der var Nogle, som ønskede at give saa meget som muligt til Forsvaret, thi vi staa ikke paa noget af de Standpunkter, der saaledes ere betegne af de to Ordførere. Bort Standpunkt er, som bekendt, det, at vi ønske saa meget anvendt til de to Forsvarsværn, at man kan være sikker paa ved Bølsbenes Størelse og ved den Maade, hvorpaa de blive anvendte, at Værnene, naar de skulle prøves i Farens Stund, ville give fuld Nytte. Vi forlange ingenlunde, at der ubetinget skal gives saa meget som muligt, men kun, at der skal gives saa meget, som der er nødvendigt til en forstændig Anvendelse, saaledes at Bevillingerne virkelig kunne komme til at opfylde deres Niemed. De Hovedspørgsmaal, der egentlig ligge for, ere Ændringsforslagene under Nr. 41 og under Nr. 2—6 samt Spørgsmaalet om, hvorledes der skal stemmes med Hensyn til selve Loven. Det har altid tidligere været mig fuldstændig usforstaaeligt, hvad Mening der er i et Forsøg paa at sammenkoble de to Love, og det hvad enten dette Forsøg gennemføres paa den Maade, som er vedtagen ved 2den Behandling, nemlig ved den Bestemmelse, der nu staa i § 68, eller paa den Maade, som er udtrykt i det Ændringsforslag, der er omdelt idag. Det er dog ganske vist, at naar man ser paa selve dette Ændringsforslags Formulering, er det meget tvivlsomt, hvad der egentlig menes med en saadan Bestemmelse af et Tidspunkt, naar det for Rigsdagen er godtgjort og af begge Thing fastsat, at de ved de to Love foranledigede Udgifter tilfammen ere under den angivne Sum. Denne Side af Sagen skal jeg imidlertid lade ligge. Jeg skal kun udtale, at Beviset for, at det er nødvendigt at tilføie en saadan indskrænkende Bestemmelse, maatte være, at vor finansielle Status med Nødvendighed bevirkede, at Staten ikke havde Raad til at give mere end et bestemt Beløb til Forsvars-